

CATRE CURTEA DE APEL BUCURESTI

Subscrisa, Federația Sanitas din România, cu sediul în str. Horațiu nr. 13, sector 1, Mun. București, reprezentată prin Președinte Iulian Pope, (...), formulăm următoarea

CERERE DE EMITERE A UNEI ORDONANTE PRESEDINTIALE

Prin care va rugăm ca în temeiul art 997 CPC să dispuneți suspendarea efectelor proiectului legii salarizării personalului plătit din fonduri publice, până la soluționarea acțiunii de fond.

Având în vedere urgența situației determinate de faptul că proiectul urmează a fi depus la Parlament, vă solicităm să dispuneți emiterea ordonanței în aceeași zi, fără citarea părților în condițiile art 999 alin 2 CPC.

Formulăm prezenta cerere în contradictoriu cu Ministerul Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale (MMFTSS) cu sediul în str. Dem. I. Dobrescu nr. 2-4, sector 1 București, cod poștal 010026

I. CONSIDERATII PREALABILE CU PRIVIRE LA PROCEDURA ORDONANTEI PRESEDINTIALE.

Ministerele pot redacta proiecte de lege. O astfel de activitate de redactare a proiectelor de lege se bazează pe un cadru normativ riguros. Activitățile și regulile legate de elaborarea unui proiect de lege nu au un caracter sui-generis, adică nu sunt lăsate de legiuitor la libera apreciere, eventual conjuncturală, a unui inițiator. Astfel de entități publice (Ministerele) nu pot acționa „la liber”, nu pot improviza nimic în această materie, tocmai pentru că proiectele de acte normative au un impact ridicat în societate și pot crea dezechilibre, discuții, tensiuni. De aceea, legiuitorul a fost foarte atent la regulile de elaborare și adoptare a proiectelor de acte normative. Proiectele de lege presupun o activitate prealabilă de colectare de informații și de evaluare a impactului în conformitate cu HG 443/2022. Abia apoi inițiatorul (e.g. Ministerul Muncii) poate să elaboreze forma finală a proiectului de lege și să-l introducă în circuitul de adoptare de către Guvern, conform HG 561/2009, după procedurile rigurose prevăzute în acest act normativ. Asistăm deci la o activitate cu grad ridicat de normare care începe cu activitatea de evaluare a impactului (proces laborios care se finalizează cu un studiu de impact potrivit HG 443/2022), apoi inițiatorul proiectului parcurge toate etapele prevăzute de HG 561/2009 iar abia după ce aceste etape sunt parcurse, proiectul intră în ședința de Guvern. După adoptarea sa de către Guvern el devine în mod oficial un proiect de lege care poate fi depus la Parlament de către Guvern în exercitarea atribuțiilor constituționale ale Guvernului de inițiator de proiecte de lege.

Ministerul Muncii, deși a elaborat un proiect de lege, a evitat parcursul normal al acestuia, adică după ce l-a redactat, acesta a fost depus la partidele politice pentru a fi analizat și pentru ca acestea să demareze procedurile parlamentare. Vom arăta pe parcursul prezentei cereri motivele pentru care o asemenea practică este complet nelegală.

Dorim în această secțiune să oferim explicațiile pentru alegerea procedurii ordonanței președințiale. Proiectele de legi nu sunt acte administrative ci operațiuni administrative prealabile. În cazul unui proiect de lege, actul administrativ final este actul Guvernului de adoptare în ședința de Guvern a proiectului de lege conform art 39 și urm din HG 561/2009. Până la o astfel de adoptare, proiectele de lege întocmite de ministere au natura juridică a unor simple operațiuni administrative prealabile supuse procedurilor prevăzute de HG 561/2009. Or, Ministerul Muncii nu a supus proiectul procedurilor prevăzute de HG 561/2009, deci acesta nu a fost supus procedurii de aprobare de către Guvern conform art 39 din HG 561/2009.

Tocmai de aceea, prezenta cerere nu se intemeiaza pe art 14-15 din Legea 554/2004, (procedura care ar fi admisibila doar daca se refera la un act administrativ), ci se intemeiaza pe dispozitiile art 997 CPC.

Urmărim pe calea ordonantei presedintiale sa stopam temporar efectele unui proiect de lege complet nelegal.

Aducem la cunostinta Curtii de Apel faptul ca anterior prezentei cereri, am mai formulat o cerere de emitere a unei ordonante presedintiale, respinsa de Curtea de Apel Bucuresti in prima instanta, solutie pe care am contestat-o la Inalta Curte.

Totusi, exista diferente esentiale intre prima cerere si prezenta cerere. Astfel, in prima cerere am invocat neregularitati cu privire la un proiect de lege aflat intr-o forma intermediara, nefinalizata pe care Ministerul Muncii a denumit-o „consultari tehnice”. Apararile Ministerului au fost exact cele care vizeaza faptul ca nu era un proiect final ci doar o etapa intermediara de consultari tehnice.

Prin prezenta cerere, invocam nelegalitati cu privire la forma finala a proiectului de lege astfel cum aceasta a fost publicata de Minister. Ministerul a redactat forma finala a proiectului, si avand in vedere aceasta calificare, criticile noastre din prezenta cerere vizeaza nelegalitatile proiectului final. Statutul juridic de proiect de lege finalizat de initiator, impunea respectarea unor cerinte din parcursul de adoptare a unui astfel de proiect final, care nu au fost respectate, astfel cum vom arata.

II. SITUATIA DE FAPT

Initial, la data de 27.05.2026 Ministerul Muncii a publicat pe site-ul propriu un proiect de lege pe care a anuntat ca intentioneaza sa il depuna la Parlament. Depunem anexa 1-Informarea de presa cu privire la acest proiect de lege, precum si proiectul de lege in forma initiala. De asemenea, a fost publicat un calendar al discutiilor ce urmau sa aiba loc.

Impotriva acestui proiect de lege am formulat o cerere de chemare in judecata ce face obiectul dosarului nr. 3657/2/2026 (aflat in procedura de regularizare) si o cerere de emitere a unei ordonante presedintiale. Cererea de emitere a unei ordonante presedintiale a fost respinsa. Depunem anexa 2- cerere de emitere ordonanta presedintiala si sentinta civile nr. 1124/23.06.2026 Curtea de Apel Bucuresti. Impotriva acestei sentinte am promovat recurs care inca nu a primit termen de solutionare.

Ulterior, la data de 17 iulie 2026, pe site-ul Ministerului Muncii a aparut o noua informare de presa cu urmatorul continut:

Informare de presă

Proiectul Legii salarizării pentru personalul plătit din fonduri publice a fost publicat și intră în etapa dezbaterii parlamentare

Forma actualizată a proiectului Legii salarizării pentru personalul plătit din fonduri publice a fost publicată pe site-ul Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale (MMFTSS).

Ca urmare a medierii Administrației Prezidențiale și în urma acordului politic semnat de către partidele politice proeuropene, MMFTSS a organizat o amplă consultare publică prin 14 reuniuni cu instituțiile din administrație și sindicatele reprezentative.

În urma consultărilor, proiectul a fost revizuit pentru a include cât mai multe dintre observațiile primite. A existat un dialog permanent cu Ministerul de Finanțe și cu Comisia Europeană pentru o alocare bugetară suplimentară astfel încât să poată fi rezolvate cât mai multe din inechitățile actualului sistem de salarizare a personalului plătit din fonduri publice.

Varianta actuală a proiectului îndeplinește condițiile Jalonului 420 din PNRR și are acordul Ministerului de Finanțe în condițiile respectării traiectoriei fiscal-bugetare a României. În cursul zilei de astăzi, proiectul a fost prezentat și predat partidelor politice semnatare ale acordului inițial pentru analiză și demararea procedurii parlamentare de adoptare.

MMFTSS își menține rolul de secretariat tehnic și va continua să ofere clarificări și informații de specialitate privind conținutul și fundamentarea prevederilor cuprinse în textul publicat.

Eventualele propuneri de modificare sau amendamente vor fi formulate și discutate în cadrul consultărilor cu partidele politice și a mecanismelor parlamentare, în conformitate cu procesul legislativ.

Deounem anexa 3- Informare de presa precum si forma finala(revizuita) a proiectului de lege.

Retinem din aceasta informare de presa ca proiectul de lege initial a fost revizuit si finalizat, ca are acordul Ministerului de Finante si ca el a fost „predat partidelor politice semnatare ale acordului inițial pentru analiză și demararea procedurii parlamentare de adoptare”. De asemenea, retinem ca Eventualele propuneri de modificare sau amendamente vor fi formulate și discutate în cadrul consultărilor cu partidele politice(...).

III. MOTIVE DE NELEGALITATE.

Ceea ce a facut Ministerul Muncii este complet nelegal.

Daca proiectul initial a fost publicat pe 25.05.2026 el avand oricum la data informarii de presa din 25.05.2026 un statut de proiect de lege intermediar, nefinalizat, supus unor asa zise consultari , astazi, proiectul de lege este finalizat dupa cum anunta Ministerul Muncii in informarea de presa din data de 17.07.2026.

1. Ministerul Muncii a finalizat un proiect de lege in perioada in care Guvernul este demis.

Potrivit art 37 alin 3 Cod administrativ în cazul încetării mandatului sau, în condițiile prevăzute de Constituție, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern, Guvernul continuă să emită numai actele cu caracter individual sau normativ, necesare pentru administrarea treburilor publice, fără a promova politici noi. În această perioadă, Guvernul nu poate să emită ordonanțe sau ordonanțe de urgență și nu poate iniția proiecte de lege.

Interdicția este clara: Guvernul nu poate sa promoveze politici noi si nici sa initieze proiecte de lege.

Or, proiectul legii salarizarii personalului bugetar se incadreaza atat la promovarea unei politici noi, cat si la initierea unui proiect de lege.

Este adevarat ca Guvernul nu a adoptat proiectul de lege redactat de Ministerul Muncii, in sedinta de Guvern potrivit art 39 din Regulamentul aprobat prin HG 561/2009, insa este evident ca interdictia initierii de proiecte de lege se intinde nu doar asupra actului propriu zis de adoptare a proiectului de catre Guvern dar si la intreaga procedura anterioara asa cum este ea prevazuta de Regulamentul aprobat prin HG 561/2009. Astfel, potrivit art 1 din Regulamentul aprobat prin

HG 561/2009, au dreptul să inițieze proiecte de documente de politici publice și proiecte de acte normative, în vederea adoptării/aprobării de către Guvern, conform atribuțiilor și domeniului lor de activitate, următoarele autorități publice:

a) ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, aflate în subordinea Guvernului, precum și autoritățile administrative autonome;

Potrivit art 15 alin 1 din Regulament, initiatorul elaboreaza o forma initiala a proiectului de lege pe care o supune consultarii, iar apoi, dupa consultari, forma finala se depune la Secretariatul General al Guvernului potrivit art 17 din Regulament, pentru a parcurge traseul adoptarii de catre Guvern.

Rezulta ca in mod normal, Ministerele au dreptul sa initieze proiecte de lege, si apoi sa redacteze forma finala a proiectului de lege. Rugam onorata Curte de Apel sa fotografieze imaginar aceasta secventa in care un Minister redacteaza o forma initiala a unui proiect de lege, il supune unor consultari apoi redacteaza forma finala. Aceasta imagine devoaleaza un veritabil parcurs de initiere a unui proiect de lege. Or, noi apreciem ca interdictia prevazuta de art 37 alin 3 Cod administrativ nu se refera doar la adoptarea de catre Guvern a proiectului de lege potrivit art 39 din Regulamentul aprobat prin HG 561/2009, dar si la intreg parcursul anterior al acelu proiect, incepand cu redactarea formei initiale si apoi a formei finale. Ministerele, in calitate de initiatore de proiecte de legi, nu pot realiza forma finala a unui proiect de lege, deoarece o astfel de activitate presupune intotdeauna si fara exceptii inaintarea lui catre Guvern in vederea adoptarii. Or, in situatia in care Guvernul nu are voie sa adopte proiecte de legi, este complet fara sens, si deci ilicit din perspectiva dreptului administrativ, ca un Minister sa elaboreze forme finale ale proiectului de lege daca Guvernul nu le poate adopta.

Dar problema poate fi privita si dintr-o alta perspectiva. Art 37 alin 3 din Codul administrativ interzice Guvernului inclusiv promovarea de politici noi. Redactarea unui proiect de lege a salarizarii personalului bugetar, cu un impact atat de ridicat in societate, este fara indoiala o politica noua, adica o politica diferita prin raport de actuala lege a salarizarii personalului bugetar (Legea 153/2017). Din aceasta perspectiva, daca Guvernul nu are dreptul sa promoveze politici noi, atunci a fortiori, cu atat mai mult Ministerele nu au acest drept.

Potrivit art. 116 alin. (1) din Constituție, ministerele se organizează numai în subordinea Guvernului. Codul administrativ prevede, la rândul său, că ministerele sunt organe de specialitate ale administrației publice centrale care realizează politica guvernamentală în domeniile stabilite de Guvern(art 52)

Ministerul nu reprezintă un centru politic autonom, paralel cu Guvernul, ci instrumentul sectorial prin care se realizează politica guvernamentală. Dacă Guvernul, ca autoritate constituțională care conduce în ansamblu administrația publică și răspunde politic în fața Parlamentului, nu poate promova politici noi după încetarea mandatului, cu atât mai puțin poate ministerul (ca structură subordonată și specializată) să dobândească o competență mai largă decât autoritatea supraordonată.

Este adevarat că art. 37 alin. (3) se referă literal numai la „Guvern”, nu la ministere, iar ministerele au, potrivit art. 53 și art. 56, atribuții proprii de strategie și politică.

Insa acest argument nu rezista la o interpretare sistematica. Literalismul ar conduce la o consecință incompatibilă cu arhitectura constituțională: Guvernului i s-ar interzice promovarea unei politici noi, în timp ce o structură subordonată a acestuia ar putea adopta aceeași politică. Or, ministerele nu au o legitimitate politică distinctă și nici nu exercită o competență generală

proprie în afara politicii Guvernului. Ele realizează politica guvernamentală în domenii determinate.

În plus, miniștrii sunt membri ai Guvernului, iar Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și ceilalți membri prevăzuți de lege. Nu ar fi coerent ca ministrul, în calitate de membru al Guvernului, să fie supus limitării atunci când acționează în ședința Guvernului, dar să poată eluda aceeași limitare atunci când acționează formal în numele ministerului.

De aceea, interdicția prevăzută de art 37 alin 3 Cod administrativ se aplica și Ministerelor atunci când acestea promovează politici noi.

2. Proiectul de lege încalca Regulamentul aprobat prin HG 561/2009.

Situația factuală este evidentă și nu ne poate înșela. Ministerul Muncii a elaborat și finalizat un proiect de lege, chiar dacă Ministerul dorește să scoată acest proiect de sub egida HG 561/2009. O astfel de abordare nu poate fi concepută ca fiind licită. Ministerul Muncii pretinde că nu a elaborat un proiect de lege supus HG 561/2009, ci cu totul altceva - nu se știe exact ce. Or, este evident că aceasta afirmație nu este altceva decât un subterfugiu pentru a acoperi impedimentele legate de imposibilitatea Guvernului de a adopta politici noi și proiecte de lege. Ministerul a adoptat o formă finală a unui proiect de lege, iar această activitate nu se poate desfășura decât sub imperiul HG 561/2009.

Așa cum am arătat anterior în Secțiunea I, elaborarea de către un minister a unui proiect de lege nu este o activitate sui-generis. Entitățile publice care au dreptul de a iniția elaborarea proiectelor de legi nu pot acționa după reguli improvizate și nici nu pot să „evadeze” de sub rigorile actelor normative aplicabile procesului de redactare și adoptare a proiectelor de lege. De aceea, în toate cazurile în care un Minister finalizează un proiect de lege, această activitate este integral aflată sub imperiul HG 443/2022 și HG 561/2009 indiferent de modul în care Ministerul respectiv privește problema și indiferent de voința Ministerului de a încadra sau a nu încadra acel proiect în dispozițiile HG 561/2009. Voința Ministerului nu are nicio relevanță. Dacă a finalizat un proiect de lege, atunci legalitatea acelui proiect de lege trebuie analizată din perspectiva normelor de drept aplicabile, iar nu din perspectiva intenției Ministerului de a supune/a nu supune un proiect de lege, cadrului normativ incident în materia redactării unor astfel de proiecte.

Fundamentul teoretic al acestei concluzii este evident: principiul legalității prevăzut de art 6 din Codul administrativ. Conform acestui principiu, toate activitățile Ministerului se desfășoară în temeiul legii. De aceea nu poate fi concepută activitatea de elaborare a unui proiect de lege în afara cadrului normativ aplicabil (HG 443/2022, HG 561/2009). Din această perspectivă, a lua în considerare și a valida teza Ministerului în sensul că acest proiect de lege nu se supune acestui cadru normativ, nu înseamnă altceva decât o încălcare a principiului legalității. Înseamnă a accepta că proiectele de lege pot fi redactate de către Ministere altfel decât potrivit HG 561/2009.

Conform legii, mai întâi se evaluează impactul și se întocmește studiul de impact după regulile complexe prevăzute de HG 443/2022, în special Anexa 2, apoi are loc introducerea în circuitul obligatoriu și, de asemenea, complex, prevăzut de HG 561/2009.

Ministerul Muncii a încălcat acest traseu și, fără studiu de impact, a elaborat un proiect de lege pe care l-a publicat pe site și apoi anunțat că urmează a fi trimis partidelor politice. De aceea, proiectul de lege, adică rezultatul activităților Ministerului Muncii, nu este legal.

A extrage acest proiect de lege din ambientul normativ referitor la elaborarea unui astfel de proiect și a-l trata ca și cum ar fi altceva, eventual ceva sui-generis, este profund nelegal. De aceea, proiectul de lege nu poate fi analizat decât în contextul HG 561/2009.

În continuare vom evidenția nelegalitățile evidente ale proiectului de lege. Ne vom referi la nelegalitățile intrinseci, distinct de nelegalitățile evidențiate în secțiunile anterioare ale prezentei cereri.

a) Conform art. 15 alin. 1 din Regulamentul aprobat prin HG 561/2009, „(1) Inițiatorul elaborează o formă inițială a proiectului de act normativ sau a proiectului de documente de politici publice, pe care are obligația să o supună concomitent atât consultării publice, în condițiile Legii nr. 52/2003, cât și consultării preliminare interinstituționale”. Inițiatorul a elaborat o formă inițială a proiectului, pe care însă nu l-a supus consultării publice conform Legii nr. 52/2003 și nici consultării preliminare interinstituționale conform art. 15 alin. 2 și 3 din Regulament. De asemenea, lipsește studiul de impact (instrumentele de prezentare și motivare), așa cum prevede obligatoriu art. 15 alin. 6 din Regulament.

b) Potrivit art. 7 alin. 1 din HG 443/2022, s-a înființat un Consiliu Consultativ pentru evaluarea impactului actelor normative, organism cu rol consultativ, care intervine în etapa de consultare a publicului prevăzută la art. 15 alin. 1 și 2 din Regulamentul aprobat prin HG 561/2009. Consiliul Consultativ nu a fost sesizat, deși, așa cum se prevede la art. 9 alin. 3 din HG 443/2022, Consiliul trebuie să emită puncte de vedere pe care le transmite inițiatorilor în etapa de consultare a publicului. Practic, acest Consiliu este organismul instituțional care verifică studiul de impact realizat în faza anterioară elaborării actului normativ, potrivit celor arătate la pct. b anterior.

c) Proiectul de lege nu a fost supus dezbaterilor în Comisia de Dialog Social (CDS). CDS este un organism consultativ organizat pe lângă fiecare minister în conformitate cu dispozițiile art. 89-94 din Legea nr. 367/2022, iar regulamentul de funcționare este prevăzut de Anexa 2 la această lege. Potrivit art. 90 lit. b din Legea nr. 367/2022, este obligatorie consultarea partenerilor sociali asupra inițiativelor legislative. O astfel de consultare nu a avut loc.

d) Proiectul de lege nu respectă dispozițiile Legii nr. 52/2003. Art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 52/2003 prevăd că: (1) În cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative, autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune în site-ul propriu, să-l afișeze la sediul propriu, într-un spațiu accesibil publicului, și să-l transmită către mass-media centrală sau locală, după caz. Autoritatea administrației publice va transmite proiectele de acte normative tuturor persoanelor care au depus o cerere pentru primirea acestor informații. (2) Anunțul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ va fi adus la cunoștința publicului, în condițiile alin. (1), cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte de supunerea spre avizare de către autoritățile publice. Anunțul va cuprinde: data afișării, o notă de fundamentare, o expunere de motive, un referat de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus, un studiu de impact și/sau de fezabilitate, după caz, textul complet al proiectului actului respectiv, precum și termenul-limită, locul și modalitatea în care cei interesați pot trimite în scris propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ.

Deși proiectul de lege a fost publicat pe site-ul Ministerului, totuși el nu a fost însoțit de documentele obligatorii prevăzute de lege: o notă de fundamentare, o expunere de motive, un referat de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus, un studiu de impact și/sau de fezabilitate, după caz, textul complet al proiectului actului respectiv. În plus, lipsește termenul-limită, locul și modalitatea în care cei interesați pot trimite propuneri. Potrivit art. 7 alin. 4 din Legea nr. 52/2003, „La publicarea anunțului, autoritatea administrației publice va stabili o perioadă de cel puțin 10 zile calendaristice pentru proiectele de acte normative

prevăzute la alin. (2), pentru a primi în scris propuneri, sugestii sau opinii cu privire la proiectul de act normativ supus dezbaterii publice.”

Rezulta ca un proiect de lege trebuie afisat pe o perioada de 30 de zile, conform art 7 alin 2 din Legea 52/2003, pentru a se da posibilitatea studierii lui amanuntite, iar apoi trebuie stabilita o perioada de 10 zile pentru observatii si propuneri.

Or, nu s-a oferit o astfel de posibilitate.

Asa zisul Dialog social si consultari s-au desfasurat astfel:

Pentru primul proiect de lege publicat initial pe site, nouă ni s-a oferit o întâlnire de 1 h 30 min în data de 27.05.2026, de la ora 9.30-11. Acesta a fost singurul interval în care am avut posibilitatea să ne formulăm opinii și observații, deși legea ne acordă un termen de 10 zile. La aceasta adăugăm faptul că la întâlnire s-au prezentat persoane fără drept de decizie cu care nu s-a putut discuta nimic.

Apoi, s-a publicat pe data de 17 iulie proiectul final, complet revizuit, practic un nou proiect de lege care a fost ținut la sertar, ascuns, până la data publicării lui pe site-ul Ministerului. Și, așa cum reiese din informarea de presa din data de 17 iulie, acest proiect a fost trimis partidelor politice, ocazie cu care Ministerul ne informează prin același comunicat de presa că „Eventualele propuneri de modificare sau amendamente vor fi formulate și discutate în cadrul consultărilor cu partidele politice”. Practic, Ministerul a închis procedura de dialog și consultări, trimițând proiectul de lege partidelor.

Or, o astfel de procedura ignoră complet obligațiile de dialog social și consultări, care se desfășoară potrivit HG 561/2009 și Legea 52/2003 cu autoritățile publice, nu cu partidele politice.

Practic noi nu am beneficiat de 30 de zile pentru analiza proiectului final de lege (conform art 7 alin 2 din Legea 52/2003), și nici de o perioadă de 10 zile pentru a trimite organelor administrației publice inițitoare propunerile noastre. În loc de aceasta, am fost trimisi la partidele politice, ignorându-se faptul că în procesul de inițiere și elaborare a proiectelor de lege de către Minister și Guvern, partidele politice nu au niciun rol instituțional.

3. Ministerele nu sunt agenții ale partidelor politice.

Proiectul de lege în forma finală publicată ar fi trebuit să urmeze parcursul prevăzut de HG 561/2009 și să fie trimis la SGG, apoi să intre în circuitul de adoptare de către Guvern conform HG 561/2009. Acest lucru nu s-a întâmplat, iar explicația evidentă este aceea că Ministerul nu putea să trimită proiectul către Guvernul demis prin motiune. A ales deci un subterfugiu pentru a rezolva problema: l-a trimis partidelor politice.

Or, acest lucru încalcă HG 561/2009, care stabilește, de manieră imperativă și de ordine publică, acest circuit al adoptării proiectelor de acte normative. Proiectele de legi ale unui initiator nu se trimit partidelor politice ci se depun la SGG. De aceea, proiectul de lege în forma lui finală, trimis partidelor, evidențiază un ilicit administrativ cauzat de întreruperea parcursului legal de adoptare și trimiterea lui către entități care nu au niciun rol instituțional în parcursul elaborării proiectelor de acte normative de către Minister.

Ministerul Muncii susține însă că acest proiect de lege nu se supune HG 561/2009. Am analizat anterior această argumentație și am arătat că ea este incorectă, deoarece în toate cazurile în care ministerele elaborează proiecte de legi, această activitate nu se poate realiza decât în mediul normativ aplicabil acestei activități.

Dar argumentul Ministerului poate fi analizat si criticat nu doar din perspectiva calificarii proiectului de lege ca fiind supus sau nu HG 561/2009. Independent de aceasta calificare, activitatile unui minister se regasesc intotdeauna sub egida a doua principii esentiale:

- Principiul legalitatii(art 6 Cod administrativ) care in esenta prevede ca autoritatile publice trebuie sa actioneze in temeiul legii.
- Principiul interzicerii actiunilor ultra vires, adica interzicerea depasirii atributiilor prevazute de lege. Practic acesta este un corolar al principiului legalitatii. Potrivit acestui principiu, competența unei autorități publice trebuie să fie expres conferită de lege, nu se prezumă și nu poate fi extinsă prin interpretare, prin acte administrative subsecvente sau prin invocarea oportunității administrative. Si cu atat mai putin prin subterfugii destinate a ocoli interdictii prevazute de lege.

Or, observam ca in realitate, Ministerul Muncii a redactat un proiect pentru partidele politice, adica s-a transformat in agentie a partidelor. O astfel de atributie a Ministerului lipseste cu desavarsire. Ea nu poate fi decelata nici din Codul administrativ si nici din Hotărârea Guvernului nr. 29 din 31 ianuarie 2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

Rolul Ministerelor nu este acela de a furniza proiecte de lege partidelor politice. Ministerele nu lucreaza pentru partide. Acestea-partidele politice- au instrumentele lor proprii pentru redactarea si promovarea unor proiecte publice.

IV. URGENTA.

Urgenta este data de faptul ca proiectul de lege, ca urmare a nelegalitatilor evidentiata in prezenta cerere, este rezultatul, produsul final al unui ilicit administrativ. De aceea acest ilicit administrativ se transfera si asupra proiectului de lege. Acesta urmeaza a fi depus la Parlament de catre partide, si urmeaza a se transforma in lege deoarece trebuie sa indeplinim jaloane PNRR.

Or, desi proiectul este realizat de catre un minister, si desi am fi avut dreptul sa beneficiem de o reala consultare si un real dialog social atat in procedura elaborarii studiului de impact conform HG 443/2022 (procedura care lipseste cu desavarsire) cat si ulterior in procedura prevazuta de HG 561/2009 si Legea 52/2003, dreptul nostru a fost sistematic incalcat. Ministerul Muncii a redactat un proiect initial,pe care apoi l-a modificat , l-a tinut secret pana pe data de 17 iulie, apoi a anuntat ca l-a trimis partidelor si ca, daca vrem sa il dezbatem, sa ne adresam partidelor politice .

Or, atunci cand initiatorul unui proiect de lege este un minister, noi beneficiem de intreg complexul normativ care ne confera dreptul de a participa la dialogul social si la consultari. Aceste drepturi vor fi definitive pierdute daca proiectul intra in parcursul parlamentar.

Proiectele de legi redactate si initiate de catre ministere, trebuie sa intre in parcursul parlamentar doar dupa ce procedurile de dialog social, informare si consultare, au fost pe deplin respectate, si nu doar formal. In speta in procedurile parlamentare va intra un proiect de lege care incalca dreptul nostru la consultare si la un dialog social real.

Din momentul în care proiectul de lege este trimis la Parlament, dreptul nostru, în calitate de organizație sindicală, de a participa și de a fi consultați cu privire la un proiect de lege va fi fiind definitiv pierdut, deoarece acest drept poate fi exercitat fie în faza evaluării impactului (HG 443/2022), fie în faza de consultare publică după redactarea proiectului de lege și supunerea lui

în procedura prevăzută de HG 561/2009. De îndată ce acest proiect va fi trimis la Parlament, drepturile noastre, consacrate normativ de HG 443/2022, HG 561/2009 etc., vor fi pierdute.

De aceea ne dorim ca sa ne prezervam acest drept, sa avem sansa sa putem propune solutii in procedura anterioara depunerii la Parlament, adica sa ne putem exercita drepturile prevazute de lege. Or singura sansa este aceea de a suspenda temporar efectele acestui proiect de lege, pentru ca acest ilicit administrativ sa nu se perpetueze.

In plus, exista o urgenta deosebita care poate sa justifice aplicarea art 999 alin 2 CPC in sensul emiterii ordonantei presedintiale fara citare, in aceeasi zi. Iminenta depunerii proiectului la Parlament de catre partidele politice este de notorietate publica, deci riscul pierderii dreptului nostru este unul extrem de concret si iminent, si ar putea sa justifice o astfel de masura pentru a mai putea prezerva macar un minim dialog social cu Ministerul si cu Guvernul.

V. CARACTERUL TEMPORAR

Am formulat o cerere de chemare in judecata pe fond initial impotriva proiectului de lege adoptat in forma initiala si publicat pe site de Minister in luna mai 2026. Aceasta actiune face obiectul dosarului nr. 3657/2/2026 pe rol la Curtea de Apel Bucuresti

Apoi, dupa publicarea formei finale a proiectului de lege in data de 17.07.2026, am completat actiunea cu un nou capat de cerere privind anularea acestui proiect de lege final. Depunem anexa 4- dovada completarii cererii de chemare in judecata.

De aceea solicitam emiterea unei ordonante presedintiale pana la solutionarea celui de-al doilea capat de cerere din actiunea de fond.

VI. ÎN CONCLUZIE, maine ce mai vindem?

Am formulat cererea de emitere a unei ordonante preşedinţiale nu pentru a bloca aprioric proiectul legii salarizării, ci pentru a opri temporar o abatere de la lege care, dacă ar fi lăsată să treacă, ar transforma consultarea publică într-o simplă formă fără conţinut, iar dialogul social într-o formalitate goală. Ceea ce se întâmplă nu este doar o simplă chestiune de calendar administrativ, ci este, în esenţă, o problemă de respect faţă de partenerii sociali şi faţă de ideea însăşi că, într-un stat de drept, decizia se construieşte cu respectarea regulilor, nu prin ocolirea lor.

Nu cerem privilegii, ci vrem doar să fim ascultaţi în mod real, înainte ca un proiect cu impact major asupra salariaţilor din sectorul public să meargă mai departe pe un traseu legislativ ireversibil. Vrem sa fim ascultati pentru ca avem solutii concrete pe care vrem sa le putem prezenta, discuta, negocia.

Graba de a duce proiectul mai departe în Parlament înainte ca dreptul nostru de a fi consultaţi să fi fost efectiv respectat va produce vătămări iremediabile.

Nu este un risc abstract şi nici o simplă teamă teoretică. Este o pierdere concretă a unui drept care nu mai poate fi recuperat. De aceea cerem această măsură provizorie.

Este de notorietate ideea vehiculata in spatiul public privind pierderea fondurilor din PNRR daca nu se voteaza legea pana la sfarsitul lunii august.

Dincolo de faptul ca acest argument nu poate fi folosit ca fundament juridic pentru asanarea unor nelegalitati, si dincolo de faptul ca Guvernul a avut o perioada de cativa ani pentru a initia si

redacta forma finala a proiectului, acest argument dezvaluie o stare de spirit si totodata o strategie profund viciate si daunatoare. Azi „vindem” principii, drepturi si dialogul social, pentru a obtine bani. Maine ce mai vindem?

Pentru toate aceste motive va rugam sa admiteti prezenta cerere de ordonanta presedintiala pana la solutionarea definitive a actiunii de fond.

Probe: inscrisuri.

Depunem:

- a) Anexa 1 - Informarea de presa initiala din luna mai cu privire la acest proiect de lege, precum si proiectul de lege in forma initiala
- b) Anexa 2 - cerere de emitere ordonanta presedintiala si sentinta civile nr. 1124/23.06.2026 Curtea de Apel Bucuresti
- c) Anexa 3 - Informare de presa din 17.07.2026 precum si forma finala(revizuita) a proiectului de lege.
- d) Anexa 4 - dovada completarii cererii de chemare in judecata
- e) Dovada achitare taxa timbru
- f) Delegatia avocatiala

Cu consideratie,
Federatia SANITAS